
Studium při práci? Omezený výběr

Studium při práci? Omezený výběr

LIDOVÉ NOVINY

3.3.2008, autor: MILOŠ CIHELKA

Jen v loňském roce představovali studenti tzv. kombinované formy studia téměř čtvrtinu všech českých vysokoškoláků. Největší zájem byl o ekonomii a pedagogické obory.

Co mají společného prezidentův mluvčí Petr Hájek, senátor Jaromír Štětina, ředitel České televize Jiří Janeček či europoslanec Richard Falbr? Všichni, stejně jako celá řada dalších známých osobností, získali své vysokoškolské vzdělání, nebo jeho část dálkovým studiem.

Při zaměstnání nebo vedle jiné výdělečné činnosti studují vysokou školu desetitisíce lidí i v současnosti. Konkrétně v loňském roce jich bylo téměř 67 tisíc z celkového počtu 277 774 českých vysokoškoláků. To je bezmála celá čtvrtina všech studujících. Největší zájem je přitom o ekonomické a pedagogické obory.

Změnou proti minulosti je především forma studia, kterou si tyto studenti doplňují vzdělání. Zatímco zejména za minulého režimu převládala skutečně forma dálkového studia, dnes v drtivé většině případů jde o kombinované studium. byť i jeho posluchačům se neformálně a poněkud nepřesně stále říká „dálkaři“.

Rozdíl je v počtu hodin ve škole

Rozdíl mezi oběma formami je zjednodušeně řečeno především v míře, v jaké se musí studenti do školy skutečně dostávat. Podle současného školského zákona by bylo možné jako dálkové označovat studium, během něž student absolvuje konzultace v rozsahu 200 až 220 hodin za jeden školní rok. Pokud by vysokoškolák se školou komunikoval například výhradně prostřednictvím počítače v rámci tzv. e-learningu, jednalo by se o studium distanční. Zatímco klasické dálkové studium až na výjimky české vysoké školy prakticky nenabízejí, e-learning, tedy distanční forma studia se začíná pomalu rozvíjet. Zatím je však především doménou některých soukromých škol a jeho účastníci tedy obvykle platí školné. Kombinovaná forma studia, která je jakýmsi kompromisem mezi denním a dálkovým studiem, zatím zcela jednoznačně vede. Studenti, kteří si ji zvolí, docházejí vedle domácího samostudia na některé přednášky, často vypsané pouze pro ně, a absolvují pravidelné konzultace se svými pedagogy. V praxi se počet povinných přednášek a konzultací liší nejen školu od školy, ale většinou i u jednotlivých studentů stejného oboru. Záleží totiž většinou na jejich potřebách, schopnosti studovat samostatně a dohodě s vyučujícími. Zkoušky jsou pro studenty kombinované formy stejné jako u studentů formy denní neboli prezenční. Proto je i podle zákona vzdělání dosažené kteroukoli z uvedených forem pokládáno za zcela rovnocenné.

Medicína jen na denním studiu

Hlavní nevýhodou kombinovaného studia je především v nepoměrně nižším výběru oborů, na které se je možné ve srovnání s denním studiem hlásit. Například medicínu, farmacii či architekturu nelze takto v Česku vystudovat vůbec. Jiné obory, jako jsou třeba práva nebo filozofie, se sice kombinovanou formou studovat dají, ale zájemci se podstatně zužuje výběr školy nebo specializace. Pokud se tedy pro kombinované studium filozofie rozhodne například uchazeč z Prahy, nezbude mu než hlásit se na Masarykovu univerzitu v Brně, kde bude muset absolvovat i všechny přednášky, konzultace, semináře a zkoušky. Ani zájemce o právo na pražské Karlově univerzitě s požadavkem na kombinovanou formu neuspěje. Pokud nebude chtít navštěvovat soukromou školu, zbude mu na výběr opět brněnská Masarykova univerzita

či pražská Policejní akademie. Na těchto školách si může potom vybrat například z oborů, jako jsou bezpečnostně právní studia, veřejná správa či některé majetkově právní specializace.